

KRAJCA (2) *sb m*

Pierwsze a jasne.

pl N krajcy (1). ◇ G krajc(o)w (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sługa krający i podający pokarmy przy stole (2) : A za stołem kiedy siedzą, Prześpiecznie tamo nie jedzą, Myśląc wszystko o trucinie, Tako w karmiach, jako w winie, Muszą krajczy [lege: krajcy, lekcja krajczy mniej prawdopodobna] przekęsować, Swą wiarę w tym okazować. BierRozm 14; y któryby prawie száfował (marg) Grec. słowo znaczy profto kráíác/ á wzięte iest podobieństhwo ábo od mámek ktore prze dźiátki kráią pokármy/ ábo od kráycow ktorzy k ítołom słuźaią ábo teź od onego ítárodawnego zwycźaiu ktory bywał przy dźieleniu ofiar (-) łowo prawdy. BibRadz 2.Tim 2/15.

Synomim: kredencarz.

Cf KRAJCZY

MB